

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

8 oktober 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 364/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2018/C 364/02	Mål C-428/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 28 juni 2018 – Jörg Paul Konrad Fritz Bode mot Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social	2
2018/C 364/03	Mål C-462/18 P: Överklagande ingett den 13 juli 2018 av Mylène Troszczynski av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 16 maj 2018 i mål T-626/16, Troszczynski mot parlamentet	2
2018/C 364/04	Mål C-493/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 26 juli 2018 – UB/ VA, Tiger SCI, WZ, i egenskap av konkursförvaltare för UB, Banque patrimoine et immobilier SA	4
2018/C 364/05	Mål C-501/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 30 juli 2018 – BT mot Balgarska narodna banka	4
2018/C 364/06	Mål C-505/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 30 juli 2018 – COPEBI SCA mot Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	7

2018/C 364/07	Mål C-508/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 6 augusti 2018 – Minister for Justice and Equality mot OG	8
2018/C 364/08	Mål C-509/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 6 augusti 2018 – Minister for Justice and Equality mot PF	8
2018/C 364/09	Mål C-517/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 augusti 2018 – Fédération des fabricants de cigares mot Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé	9

Tribunalen

2018/C 364/10	Mål T-646/16 P: Tribunalens dom av den 19 juli 2018 – Simpson mot rådet (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Avancemang i lönegrad — Placering i lönegrad — Beslut om att inte placera den berörde i lönegrad AD 9 efter det att han klarat ett uttagningsprov avseende lönegrad AD 9 — Talan i första instans ogillades sedan tribunalen återförvisat målet — Sammansättningen av den domstol som meddelat beslutet i första instans — Förfarandet för utnämning av en domare vid personaldomstolen — Domstol som upprättats enligt lag — Principen om behörig domstol)	11
2018/C 364/11	Mål T-693/16 P: Tribunalens dom av den 19 juli 2018 – HG mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Tjänstgöring i tredje land — Logi som administrationen ställt till förfogande — Disciplinär åtgärd — Talan har ogillats i första instans — Den dömande sammansättning som meddelade domen i första instans — Förfarande för att utnämna en domare i personaldomstolen — Domstol som upprättats enligt lag — Principen om domstol upprättad enligt lag)	11
2018/C 364/12	Mål T-375/18: Talan väckt den 19 juni 2018 – Gollnisch mot parlamentet	12
2018/C 364/13	Mål T-401/18: Talan väckt den 3 juli 2018 – SFIE-PE mot parlamentet	13
2018/C 364/14	Mål T-402/18: Talan väckt den 3 juli 2018 – Aquino m.fl. mot parlamentet	14
2018/C 364/15	Mål T-422/18: Talan väckt den 6 juli 2018 – RATP mot kommissionen	14
2018/C 364/16	Mål T-437/18: Talan väckt den 13 juli 2018 – Tilly-Sabco mot kommissionen	15
2018/C 364/17	Mål T-459/18: Överklagande ingett den 31 juli 2018 – Lotte mot EUIPO – Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)	17
2018/C 364/18	Mål T-470/18: Talan väckt den 31 juli 2018 – Telenet mot kommissionen	17
2018/C 364/19	Mål T-471/18: Talan väckt den 2 augusti 2018 – WV mot Europeiska utrikestjänsten	18
2018/C 364/20	Mål T-482/18: Talan väckt den 10 augusti 2018 – XF mot kommissionen	19
2018/C 364/21	Mål T-501/18: Överklagande ingett den 22 augusti 2018 – Currency One mot EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)	20

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 364/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 352, 1.10.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 341, 24.9.2018

EUT C 328, 17.9.2018

EUT C 319, 10.9.2018

EUT C 311, 3.9.2018

EUT C 301, 27.8.2018

EUT C 294, 20.8.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 28 juni 2018 – Jörg Paul Konrad Fritz Bode mot Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

(Mål C-428/18)

(2018/C 364/02)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Jörg Paul Konrad Fritz Bode

Motparter: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Tolkningsfråga

Ska artikel 48 FEUF tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver som villkor för att förtidspension ska beviljas att det pensionsbelopp som ska erhållas är högre än den minimipension som personen i fråga skulle vara berättigad till enligt samma nationella lagstiftning, varvid den "pension som ska erhållas" tolkas som den faktiska pension som enbart ska erhållas från den behöriga medlemsstaten (i det här fallet Spanien), utan att den faktiska pension som han skulle kunna erhålla på grund av en annan förmån av samma art som ska betalas av en eller flera andra medlemsstater räknas in?

Överklagande ingett den 13 juli 2018 av Mylène Troszczynski av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 16 maj 2018 i mål T-626/16, Troszczynski mot parlamentet

(Mål C-462/18 P)

(2018/C 364/03)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mylène Troszczynski (ombud: F. Wagner, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska parlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska upphäva den dom som tribunalen meddelade den 16 maj 2018 i målet T-626/16, och

- ogiltigförklara det beslut som fattats av Europaparlamentets generalsekreterare den 23 juni 2016, antaget med stöd av artikel 68 i beslut 2009/C 159/01 av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga, i ändrad lydelse, genom vilket det fastställdes en fordran på 56 554 euro,
- ogiltigförklara debetnota nr 2016-888, delgiven den 30 juni 2016, genom vilken klaganden informerades om att det fanns en fordran mot henne till följd av generalsekreterarens beslut av den 23 juni 2016, om återkrav av felaktigt utbetalda belopp för assistentstöd till ledamot, och tillämpning av artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för ledamotsstadgan och artiklarna 78, 79 och 80 i budgetförordningen,
- fastställa ersättning enligt gällande rätt till klaganden för den ideella skada hon lidit till följd av de ogrundade anklagelser som framförts innan utredningen hade avslutats, skadan för hennes anseende och de avsevärda problem som det angripna beslutet orsakat i hennes privatliv och politiska liv,
- fastställa den ersättning för rättegångskostnader som klaganden enligt gällande rätt har rätt till,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader,
- innan målet avgörs anmoda parlamentet att inkomma med den administrativa akten avseende J.O. och Olafs utredning i saken.

Grunder och huvudargument

Den första grunden avser felaktig rättstillämpning och åsidosättande av väsentliga formföreskrifter. För det första utgör tribunalens domar i målen Bilde och Montel en ny omständighet som inträffat efter avslutandet av förfarandets skriftliga del, vilken klargör typen och omfattningen av den bevisning som ska inges. Villkoren i artikel 85.3 i rättegångsreglerna var uppfyllda. Vidare gjorde sig tribunalen skyldig till en felaktig rättstillämpning när den slog fast att den inte kunde utgå från andra sakomständigheter än de som angetts till generalsekreteraren. Förfarandet för återkrav av ett felaktigt utbetalat belopp är jämförbar med en prövning med obegränsad prövningsrätt, i vilken alla handlingar som är till nytta för prövningen av talan kan inges, till och med under förfarandets gång.

Klaganden har som andra grund gjort gällande att tribunalen åsidosatte rätten till försvar och väsentliga formföreskrifter. För det första har tribunalen underlåtit att möjliggöra en lojal och kontradiktorisk diskussion, genom att inte ålägga parlamentet att följa artiklarna 41 och 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet förfogar över den administrativa akten och Olaf:s akt och kan dra fördel av detta. Det kan finnas bevis om utförda arbeten i dessa två akter som klaganden inte har tillgång till. Tribunalen gjorde sig för det andra skyldig till en felaktig bedömning när den fann att omständigheten att generalsekreteraren inte hade hört klaganden personligen inte innebar ett åsidosättande av föreskrifterna.

Som tredje grund har klaganden åberopat felaktig rättstillämpning, felaktig rättslig kvalificering av sakomständigheterna och bevisningen, diskriminering, förfarande som syftar till att skada ledamotens politiska verksamhet (*fumus persecutionis*), åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och legalitetsprincipen och maktmissbruk. För det första utgör frånvaron av en kritisk analys av de handlingar som ingetts en bristande motivering. För det andra har assistenternas politiska rättigheter åsidosatts. Vad för det tredje gäller återkrav av felaktigt utbetalda belopp åligger bevisbördan administrationen som ska kunna motivera varför de aktuella utbetalningarna ifrågasätts. För det fjärde har parlamentets talman och generalsekreterare agerat diskriminerande gentemot ledamöterna från Front National. Slutligen medför vägran att inkomma med den administrativa akten och Olaf:s utredning ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, legalitetsprincipen och utgör maktmissbruk.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 26 juli 2018 – UB / VA, Tiger SCI, WZ, i egenskap av konkursförvaltare för UB, Banque patrimoine et immobilier SA

(Mål C-493/18)

(2018/C 364/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: UB

Motparter: VA, Tiger SCI, WZ, i egenskap av konkursförvaltare för UB, Banque patrimoine et immobilier SA

Tolkningsfrågor

1. Är en talan som väcks av den förvaltare som förordnats av en domstol i den medlemsstat där insolvensförfarandet har inletts, vilken avser att – i syfte att tillgångarna ska återinföras i gäldenärens förmögenhet – få fastställt att inteckningar som belastar gäldenärens fastigheter belägna i en annan medlemsstat samt överlåtelse av dessa fastigheter som genomförts i samma medlemsstat inte åtnjuter sakrättsligt skydd i förhållande till förvaltaren, direkt hänförlig till insolvensförfarandet och har den ett nära samband med detta förfarande?
2. Om den första frågan ska besvaras jakande, har domstolarna i den medlemsstat där insolvensförfarandet har inletts exklusiv behörighet att pröva förvaltarens talan eller är det domstolarna i den medlemsstat där fastigheterna är belägna som är exklusivt behöriga, alternativt sammanfaller behörigheten för domstolarna i dessa olika medlemsstater, och i så fall på vilka villkor?
3. Kan ett beslut av domstolen i den medlemsstat där insolvensförfarandet har inletts att tillåta att förvaltaren väcker en talan i en annan medlemsstat, vilken i princip omfattas av behörigheten för den domstol där förfarandet inletts, få till följd att det blir domstolarna i den andra medlemsstaten som är behöriga, i den mån som beslutet kan kvalificeras som ett beslut som rör insolvensförfarandets genomförande, i den mening som avses i artikel 25.1 i förordning [nr 1346/2000]⁽¹⁾ och därmed i enlighet med samma förordning är ägnat att bli erkänt utan krav på ytterligare formaliteter?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 30 juli 2018 – BT mot Balgarska narodna banka

(Mål C-501/18)

(2018/C 364/05)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i det nationella målet

Klagande: BT

Motpart: Balgarska narodna banka

Tolkningsfrågor

- 1) Följer det av de unionsrättsliga likvärdighets- och effektivitetsprinciperna att en nationell domstol är skyldig att ex officio fastställa att en talan har väckts på grund av underlåtenhet från en medlemsstat att fullgöra en skyldighet enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (FEU), när talan avser medlemsstatens utomobligatoriska ansvar för skador på grund av ett åsidosättande av unionsrätten som ska ha orsakats av en myndighet i en medlemsstat, och
 - det inte uttryckligen har gjorts någon hänvisning i ansökan till att artikel 4.3 FEU skulle utgöra rättslig grund, men det emellertid framgår av motiveringen till talan att skadan görs gällande på grund av ett åsidosättande av unionsrättsliga bestämmelser,
 - skadeståndsanspråket grundas på en nationell bestämmelse om strikt ansvar för staten för skador som uppkommit vid myndighetsutövning när följande villkor är uppfyllda: det föreligger en rättsstridig rättsakt, handling eller underlåtenhet från en myndighet eller en tjänsteman vid eller med anledning av myndighetsutövning, det har uppkommit en materiell eller immateriell skada, det föreligger ett direkt och omedelbart orsakssamband mellan skadan och myndighetens rättsstridiga agerande,
 - domstolen enligt medlemsstatens lagstiftning är skyldig att ex officio fastställa den rättsliga grunden för statens ansvar för de rättsliga myndigheternas verksamhet på grundval av de omständigheter som ligger till grund för talan?
- 2) Följer det av skäl 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾ av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), att en rekommendation som har utfärdats på grundval av artikel 17.3 i förordningen, där det fastställs att en centralbank i en medlemsstat har åsidosatt unionsrätten i samband med fristerna för utbetalning av garanterade insättningar till insättare vid det aktuella kreditinstitutet, under omständigheter såsom de i det nationella målet
 - ger insättare vid detta kreditinstitut rätt att hänvisa till denna rekommendation som stöd för en skadeståndstalan vid en nationell domstol med anledning av detta åsidosättande av unionsrätten, med beaktande av Europeiska bankmyndighetens uttryckliga behörighet att fastställa åsidosättanden av unionsrätten och att rekommendationen inte är, och inte heller kan vara, adresserad till insättarna och inte kan medföra några direkta rättsföljder för dem,
 - är giltig med avseende på villkoret att den åsidosatta bestämmelsen innehåller klara och entydiga skyldigheter med beaktande av att artikel 1.3 i i direktiv 94/19/EG⁽²⁾ om system för garanti av insättningar, när bestämmelsen tolkas tillsammans med skälen 12 och 13 i detta direktiv, inte kan anses uppfylla alla nödvändiga krav för att utgöra grund för en klar och entydig skyldighet för medlemsstaterna och inte ger insättarna några direkta rättigheter, samt med beaktande av att detta direktiv endast föreskriver en minimiharmonisering som inte omfattar de kriterier med ledning av vilka indisponibla insättningar ska fastställas och att rekommendationen inte har antagits med stöd av andra klara och ovillkorliga unionsrättsliga bestämmelser vad gäller dessa rekvisit, nämligen bland annat bedömningen av den bristande likviditeten och de för närvarande dåliga utsikterna till utbetalning, den befintliga skyldigheten att vidta tidiga interventionsåtgärder och att fortsätta driva kreditinstitutets affärsverksamhet,
 - är tillämplig på en nationell centralbank som inte har någon anknytning till det nationella systemet för garanti av insättningar och inte är behörig myndighet enligt artikel 4.2 iii i denna förordning, med hänsyn till föremålet, det vill säga insättningsskyddet, och Europeiska bankmyndighetens befogenhet att utfärda rekommendationer enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 avseende system för garanti av insättningar?
- 3) Följer det av EU-domstolens dom av den 12 oktober 2004, Paul m.fl. (C-222/02, EU:C:2004:606, punkterna 38, 39, 43 och 49–51), dom av den 5 mars 1996, Brasserie du pêcheur och Factortame (C-46/93 och C-48/93, EU:C:1996:79, punkterna 42 och 51), dom av den 15 juni 2000, Dorsch Consult/rådet och kommissionen (C-237/98 P, EU:C:2000:321, punkt 19) och dom av den 2 december 1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt/rådet (5/71, EU:C:1971:116, punkt 11), samt även med beaktande av de unionsrättsliga bestämmelser som numera är tillämpliga och relevanta för det nationella målet, att
 - A) bestämmelserna i direktiv 94/19, särskilt artikel 7.6 ger insättarna rätt att framställa skadeståndsanspråk mot en medlemsstat på grund av otillräcklig tillsyn över det kreditinstitut som förvaltar deras insättningar och är denna rätt begränsad till det garanterade beloppet för insättningarna eller ska begreppet "rätt till kompensation" i denna bestämmelse tolkas extensivt?

- B) de tillsynsåtgärder som en medlemsstats centralbank har föreskrivit för att sanera ett kreditinstitut såsom det i det nationella målet, däribland inställandet av betalningar, vilket särskilt regleras i artikel 2 sjunde strecksatsen i direktiv 2001/24/EG⁽³⁾, medför ett orättvist och oproportionerligt ingrepp i insättarnas äganderätt som medför ett utomobligatoriskt ansvar för skador som orsakats av ett åsidosättande av unionsrätten om det – med beaktande av artikel 116.5 i lagen om kreditinstitut samt artiklarna 4.2 punkt 1 och 94.1 punkt 4 i bankinsolvenslagen – i den aktuella medlemsstatens lagstiftning föreskrivs att avtalad ränta ska beräknas under den tid åtgärderna pågår och att den del av fordringarna som överstiger de garanterade insättningarna ska betalas vid det allmänna insolvensförfarandet samt att ränta kan betalas ut?
- C) de villkor som föreskrivs i en medlemsstats nationella rätt för utomobligatoriskt ansvar för skador som uppkommer på grund av handlande och underlåtenhet i samband med att en medlemsstats centralbank utövar tillsynsbefogenheter på vilka artikel 65.1 b FEUF är tillämplig inte får strida mot de villkor och principer för detta ansvar som är tillämpliga enligt unionsrätten, nämligen konkret principen om skadeståndstalans oberoende från talan om ogiltigförklaring, att ett villkor enligt nationell rätt inte är tillåtet, enligt vilket det krävs att en rättslig handling eller underlåtenhet på grund av vilken skadestånd yrkas först måste ogiltigförklaras, att ett villkor enligt nationell rätt inte är tillåtet enligt vilket det krävs vållande från myndigheter eller tjänstemän för att skadeståndskrav ska kunna framställas avseende deras agerande, samt kravet på att klaganden vid den tidpunkt talan väcks har lidit en faktisk och säker skada för att kunna väcka en talan om ersättning för den materiella skadan?
- D) det enligt den unionsrättsliga principen om skadeståndstalans oberoende från talan om ogiltigförklaring krävs att villkoret att det motsvarande agerandet från myndigheten är rättsstridigt är uppfyllt, vilket kan likställas med villkoret i medlemsstatens nationella rätt, enligt vilket den rättsliga handling eller underlåtenhet på grund av vilken skadestånd begärs – nämligen åtgärder för att sanera ett kreditinstitut – måste upphävas. om man beaktar omständigheterna i det nationella målet samt följande omständigheter:
- åtgärderna inte är riktade mot BT i egenskap av insättare vid ett kreditinstitut samt att hon enligt nationell rätt och nationell rättspraxis inte har rätt att kräva att de enskilda beslut genom vilka dessa åtgärder har vidtagits ska upphävas och att dessa beslut har vunnit laga kraft,
 - medlemsstaterna enligt unionsrätten, inom detta område konkret direktiv 2001/24, inte åläggs någon uttrycklig skyldighet att förskriva en möjlighet att överklaga tillsynsåtgärder för samtliga borgenärer för att det ska kunna fastställas att åtgärderna är giltiga,
 - det i en medlemsstats lagstiftning föreskrivs att det inte föreligger något utomobligatoriskt ansvar för skador som uppkommit på grund av ett rättsenligt agerande från myndigheter eller tjänstemän?
- E) Om kravet att myndighetens aktuella agerande är rättsstridigt under sådana omständigheter som de som är för handen i det nationella målet inte anses kunna tillämpas på skadeståndskrav från insättare vid ett kreditinstitut på grund av handlingar eller underlåtenhet från en medlemsstats centralbank, och särskilt på betalning av ränta för insättningar som inte betalats ut inom föreskriven frist samt utbetalning av de insättningar som överstiger det garanterade beloppet, vilka yrkas som ersättning på grund av ett åsidosättande av artiklarna 63–65 och 120 FEUF, artikel 3 FEU och artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, är de villkor tillämpliga som fastställts av EU-domstolen för utomobligatoriskt ansvar för skador
- som har uppkommit på grund av ett rättsenligt agerande från en myndighet, och närmare bestämt tre kumulativa villkor, nämligen att det föreligger en faktisk skada samt ett orsakssamband mellan denna och det aktuella agerandet och att skadan är av onormal och speciell karaktär, särskilt i frågan om klagomål avseende betalning av ränta på grund av att de garanterade insättningarna inte har betalats ut i tid, eller
 - inom det finanspolitiska området särskilt villkoret ”endast om det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av en överordnad rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter” framför allt vad gäller klagomål från insättare om utbetalning av de insättningar som överstiger det garanterade beloppet vilka åberopas som skada och på vilka det förfarande som föreskrivs i nationell rätt är tillämpligt, med beaktande av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som medlemsstaterna har vad gäller artikel 65.1 b FEUF och åtgärderna enligt direktiv 2001/24, och om de förhållanden som rör kreditinstitutet och den person som begär skadestånd endast har anknytning till en medlemsstat, men samma bestämmelser och den konstitutionella principen om likhet inför lagen gäller för alla insättare?
- 4) Följer det av tolkningen av artikel 10.1 jämförd med artiklarna 1.3 i och 7.6 i direktiv 94/19 samt det rättsliga resonemanget i EU-domstolens dom av den 21 december 2016, Vervloet m.fl. (C-76/15, EU:C:2016:975, punkterna 82–84), att direktivet är tillämpligt på insättare

- vars insättningar inte har förfallit till betalning på grund av avtal eller lagbestämmelser mellan det att kreditinstitutet ställde in sina betalningar och auktorisationen för att bedriva bankverksamhet återkallades och den aktuella insättaren inte har gett uttryck för att denne begär återbetalning,
- som har godkänt en klausul enligt vilken insättningar ska betalas ut upp till det garanterade beloppet, även konkret efter återkallandet av auktorisationen från det kreditinstitut som förvaltar insättningarna, i enlighet med ett förfarande som regleras i en medlemsstats lagstiftning och detta villkor är uppfyllt, och
- nämnda klausul i insättningsavtalet enligt medlemsstatens lagstiftning är rättsligt bindande mellan avtalsparterna?

Följer det av bestämmelserna i detta direktiv eller av andra unionsrättsliga bestämmelser att en nationell domstol inte får beakta en sådan klausul i insättningsavtalet och att en talan från en insättare om betalning av ränta på grund av att insättningar upp till det garanterade beloppet inte har betalats ut inom föreskriven frist enligt detta avtal inte får prövas i enlighet med villkoren för utomobligatoriskt ansvar för skador vid ett åsidosättande av unionsrätten och på grundval av artikel 7.6 i direktiv 94/19?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 2010, 12).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, 1994, s. 5; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 227).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EGT L 125, 2001, s. 15).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 30 juli 2018 – COPEBI SCA mot Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Mål C-505/18)

(2018/C 364/06)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: COPEBI SCA

Motpart: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Övriga parter i målet: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Tolkningsfråga

Ska kommissionens beslut (2009/402/EG) av den 28 januari 2009 om de "åtgärdsprogram" inom frukt- och grönsakssektorn, som Frankrike har genomfört (C 29/05 [ex NN 57/05] ⁽¹⁾) tolkas så, att det omfattar det stöd som betalats ut av Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (ONIFLHOR) till Comité économique bigarreau industrie (Cebi) och därefter fördelats till producenter av bigarråer avsedda för bearbetning av de producentergrupper som är medlemmar i denna kommitté, trots att Cebi inte finns med bland de åtta ekonomiska jordbrukskommittéer som nämns i punkt 15 i beslutet och att stödet i fråga, till skillnad från den finansieringsmekanism som beskrivs i punkterna 24 till 28 i beslutet, inte finansieras genom frivilliga bidrag från producenter, så kallade branschbidrag?

⁽¹⁾ EUT L 127, s. 11

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 6 augusti 2018 – Minister for Justice and Equality mot OG

(Mål C-508/18)

(2018/C 364/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i det nationella målet

Sökande/Motpart: Minister for Justice and Equality

Tilltalad: OG

Tolkningsfrågor

1. Ska en allmän åklagares oberoende ställning i förhållande till den verkställande makten fastställas mot bakgrund av den allmänna åklagarens ställning enligt det aktuella nationella rättssystemet? Om inte, enligt vilka kriterier ska oberoende ställning i förhållande till den verkställande makten fastställas?
2. Har en allmän åklagare som, enligt nationell rätt, är bunden av eventuell ledning eller eventuella instruktioner antingen direkt eller indirekt från ett justitieministerium, en tillräckligt oberoende ställning i förhållande till den verkställande makten för att kunna anses vara en rättslig myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet ⁽¹⁾?
3. Om så är fallet, måste den allmänna åklagaren även ha en funktionellt oberoende ställning i förhållande till den verkställande makten, och enligt vilka kriterier ska funktionellt oberoende ställning fastställas?
4. Om den allmänna åklagaren har en oberoende ställning i förhållande till den verkställande makten, är en allmän åklagare som endast får inleda och leda förundersökningar och säkerställa att förundersökningar genomförs objektivt och rättsenligt, väcka åtal, verkställa domstolsbeslut och genomföra åtal för brott, och inte utfärdar nationella arresteringsorder och inte får utföra dömande uppgifter en rättslig myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet?
5. Är den allmänna åklagaren i Lübeck en rättslig myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (rambeslutet) (EGT L 190, 2002, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 6 augusti 2018 – Minister for Justice and Equality mot PF

(Mål C-509/18)

(2018/C 364/08)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i det nationella målet

Sökande/Motpart: Minister for Justice and Equality

Tilltalad: PF

Tolkningsfrågor

1. Är kriterierna enligt vilka det ska fastställas huruvida en allmän åklagare, som utsetts till utfärdande rättslig myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 [i rambeslutet ⁽¹⁾], är en rättslig myndighet enligt den självständiga betydelsen av det begreppet i artikel 6.1 i 2002 års rambeslut om europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna att den allmänna åklagaren 1) ska ha en oberoende ställning i förhållande till den verkställande makten och 2) ska anses utöva rättsskipning eller delta i rättsskipningen i sitt eget rättssystem?
2. Om den första frågan ska besvaras nekande, enligt vilka kriterier ska en nationell domstol fastställa huruvida en allmän åklagare som utses till rättslig myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet är en rättslig myndighet i den mening som avses i artikel 6.1?
3. I den mån kriterierna innefattar ett krav på att den allmänna åklagaren utövar rättsskipning eller deltar i rättsskipningen, ska detta krav prövas enligt den ställning åklagaren har i sitt eget rättssystem eller enligt vissa objektiva kriterier? Om prövningen ska ske enligt objektiva kriterier, vilka är då dessa kriterier?
4. Är Republiken Litauens allmänna åklagarmyndighet en rättslig myndighet enligt den självständiga betydelsen av det begreppet i artikel 6.1 i 2002 års rambeslut om europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (rambeslutet) (EGT L 190, 2002, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 6 augusti 2018 – Fédération des fabricants de cigares mot Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Mål C-517/18)

(2018/C 364/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Klagande: Fédération des fabricants de cigares

Motparter: Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

Övrig deltagare: Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i artikel 13.1 och 13.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 ⁽¹⁾ tolkas så, att de förbjuder användning på styckförpackningar, på ytterförpackningar och på tobaksvaror av varje varumärke som anspelar på vissa kvaliteter, oavsett hur välkänt varumärket är?
- 2) Utifrån den tolkning som ska göras av artikel 13.1 och 13.3 i direktivet, iakttar dessa bestämmelser, i det att de tillämpas på namn och varumärken, rätten till egendom, yttrandefriheten, näringsfriheten, proportionalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen?

- 3) För det fall föregående fråga besvaras jakande: Iakttar artikel 13.1 och 13.3 i direktivet, jämförd med artikel 24.2 i samma direktiv, rätten till egendom, yttrandefriheten, näringsfriheten och proportionalitetsprincipen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (EUT L 127, 2014, s. 1)

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 19 juli 2018 – Simpson mot rådet

(Mål T-646/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Avancemang i lönegrad — Placering i lönegrad — Beslut om att inte placera den berörde i lönegrad AD 9 efter det att han klarat ett uttagningsprov avseende lönegrad AD 9 — Talan i första instans ogillades sedan tribunalen återförvisat målet — Sammansättningen av den domstol som meddelat beslutet i första instans — Förfarandet för utnämning av en domare vid personaldomstolen — Domstol som upprättats enligt lag — Principen om behörig domstol)

(2018/C 364/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Erik Simpson (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten M. Velardo)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och E. Rebasti)

Saken

Överklagande av det beslut som Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), med yrkande om upphävande av det beslutet.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelats av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), upphävs.
- 2) Målet hänskjuts till en annan avdelning vid tribunalen än den som har avgjort förevarande överklagande.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

Tribunalens dom av den 19 juli 2018 – HG mot kommissionen

(Mål T-693/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Tjänstgöring i tredje land — Logi som administrationen ställt till förfogande — Disciplinär åtgärd — Talan har ogillats i första instans — Den dömande sammansättning som meddelade domen i första instans — Förfarande för att utnämna en domare i personaldomstolen — Domstol som upprättats enligt lag — Principen om domstol upprättad enligt lag)

(2018/C 364/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: HG (ombud: advokaten L. Levi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis G. Berscheid och C. Berardis-Kayser, därefter G. Berscheid och T. Bohr, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 19 juli 2016, HG/kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), med yrkande om upphävande av denna dom.

Domslut

- 1) *Den dom som Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 19 juli 2016, HG/kommissionen (F-149/15), upphävs.*
- 2) *Målet återförvisas till en annan avdelning vid tribunalen än den som har avgjort förevarande överklagande.*
- 3) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016.

Talan väckt den 19 juni 2018 – Gollnisch mot parlamentet**(Mål T-375/18)**

(2018/C 364/12)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrike) (ombud: advokaten B. Bonnefoy-Claudet)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att beslutet av ordföranden för delegationen för relationerna med Japan, delgivet den 20 mars 2018, är rättsstridigt,
- ogiltigförklara det beslutet,
- ogiltigförklara, i dess helhet, det tysta avslaget från Europaparlamentets talman respektive generalsekreterare på de klagomål som framfördes till dem den 2 maj 2018,
- återkalla de rättsakter och åtgärder som beslutats/vidtagits som en följd av de ovannämnda besluten,
- tillerkänna sökanden en ersättning på 1 euro för den ideella skada som han åsamkats genom att uteslutas från parlamentarikernas resa och nekas den ersättning han hade rätt till,
- vidare tillerkänna honom ett belopp på 3 500 euro avseende de kostnader han haft för att förbereda denna talan, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av genomförandebestämmelserna om arbetet för europaparlamentarikers delegationer och uppdrag utanför Europeiska unionen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel och till god förvaltning.

Talan väckt den 3 juli 2018 – SFIE-PE mot parlamentet**(Mål T-401/18)**

(2018/C 364/13)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan prövas i sak och att den är välgrundad, och
- i enlighet härmed
 - ogiltigförklara beslutet av den 2 juli 2018 om begäran av tolkar för den 3 juli 2018, samt framtida beslut om begäran av tolkar för den 4, 5, 10 och 11 juli 2018,
 - förplikta svaranden att utge ersättning för ideell skada, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet bör fastställas till 10 000 euro, och
 - förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till kollektiva åtgärder och rätten till information och samråd, vilka föreskrivs i artiklarna 28 och 27 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Europaparlamentets och i rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen – Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om arbetstagarrepresentation (EGT L 80, 2002, s. 29), och har preciserats och genomförts genom ramavtalet mellan Europaparlamentet och de fackliga organisationerna eller yrkesföreningarna för institutionens personal av den 12 juli 1990, samt åsidosättande av rätten till god förvaltning, vilken föreskrivs i artikel 41 i stadgan.
2. Andra grunden: Bristande behörighet hos den som utfärdade rättsakten och åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel, vilken föreskrivs i artikel 47 i stadgan.

Talan väckt den 3 juli 2018 – Aquino m.fl. mot parlamentet

(Mål T-402/18)

(2018/C 364/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Roberto Aquino (Bryssel, Belgien) och 30 andra sökande (ombud: advokat L. Levi)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan prövas i sak och att den är välgrundad, och
- i enlighet härmed
 - ogiltigförklara beslutet av den 2 juli 2018 om begäran av tolkar för den 3 juli 2018, samt framtida beslut om begäran av tolkar för den 4, 5, 10 och 11 juli 2018,
 - förplikta svaranden att utge ersättning för ideell skada, vilken i överensstämmelse med rätt och billighet bör fastställas till 10 000 euro per sökande, och
 - förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder vilka i huvudsak är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-401/18, SFIE-PE/parlamentet.

Talan väckt den 6 juli 2018 – RATP mot kommissionen

(Mål T-422/18)

(2018/C 364/15)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna E. Morgan de Rivery, P. Delelis och C. Lavin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- på grundval av artikel 263 FEUF ogiltigförklara kommissionens beslut av den 5 mars 2018 att bevilja tillgång till de handlingar som ingår i ansökan om tillgång till handlingar som registrerats enligt referens GestDem 2017/7530 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar,

— i varje fall förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43) och artikel 5.3 b och artikel 5.6 i avsnittet om tillämpningsföreskrifter till förordning nr 1049/2001 i kommissionens uppförandekodex som bifogas dennes arbetsordning (C (2000) 3614 (EGT L 308, 2000, s. 26)), med hänsyn till att kommissionen inte fick lämna ut de ifrågakvarande handlingarna utan att informera sökanden.
2. Andra grunden: Kommissionens åsidosättande av principen om god förvaltningssed som anges i artikel 41.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, av kommissionens omsorgsskyldighet i enlighet med gällande rättspraxis och av syftet med förordning nr 1049/2001, vilket enligt artikel 1 c i förordningen är att "främja goda förvaltningsrutiner när det gäller tillgång till handlingar".
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 första, andra och tredje strecksatserna i förordning nr 1049/2001, på grund av att kommissionen vägrade att tillämpa de undantag som sökanden åberopade. Denna grund är uppdelad i tre delar:
 - Den första delen, som avser att kommissionen har åsidosatt artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001 genom att avsiktligt vägra att tillämpa den allmänna presumptionen om sekretess som är tillämplig på handlingarna.
 - Den andra delen, som avser att kommissionen har åsidosatt artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001 genom att underlåta att ta hänsyn till de störningar av rättsliga förfaranden som utlämnandet av handlingarna inneburit.
 - Den tredje delen, som avser att kommissionen har åsidosatt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 339 FEUF genom att inte ta hänsyn till sökandens kommersiella, finansiella och strategiska intressen.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 4.1 b och artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1) genom att kommissionen vägrade att dölja identiteten på den person som upprättat de aktuella handlingarna.
5. Femte grunden: Åsidosättande motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF genom att kommissionen inte underrättade sökanden, vare sig före eller efter avsändandet av handlingarna, om de skäl som kunde legat till grund för kommissionens önskan att skicka dessa handlingar.

Talan väckt den 13 juli 2018 – Tilly-Sabco mot kommissionen

(Mål T-437/18)

(2018/C 364/16)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Frankrike) (ombud: advokaterna R. Milchior och S. Charbonnel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att sökandens talan om ersättning riktad mot kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 689/2013 av den 18 juli 2013 om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött (EUT L 196, 2013, s. 13), i vilken exportbidraget fastställs till noll, kan tas upp till prövning,
- fastställa att kommissionen är skyldig att utge ett kapitalbelopp på 3 238 000 euro till sökanden, varav:
- 2 848 000 euro motsvarar icke uppburna exportbidrag för försäljningar som genomförts under perioden 19 juli–31 december 2013,
- 390 000 euro i exportbidrag för utebliven vinst på grund av att försäljningar på ytterligare 3 500 ton till länder i Främre orienten och Mellanöstern inte har kunnat genomföras under samma period,
- förplikta kommissionen att utge ett kapitalbelopp på 3 238 000 euro jämte
- kompensationsränta från och med den 20 september 2017 till dess att dom meddelats i förevarande mål. Räntesatsen ska motsvara den av Eurostat konstaterade årliga inflationstakten i den medlemsstat där företaget har sitt hemvist,
- dröjsmålsränta från och med meddelandet av dom i förevarande mål och till dess att full betalning erlagts. Räntesatsen ska motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner ökad med 2 procentenheter,
- tillåta sökanden att justera sin ansökan och sina yrkanden för det fall att kommissionen före avslutandet av det skriftliga förfarandet i förevarande mål skulle anta en genomförandeförordning som ersätter förordning 689/2013,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder, vilka motsvarar de tre materiella förutsättningarna för en skadeståndstalan. Enligt sökande är dessa tre förutsättningar uppfyllda i förevarande fall, nämligen förekomsten av ett skadeståndsgrundande handlande som motsvarar den rättsstridighet som läggs institutionen till last, förekomsten av skada och förekomsten av ett orsakssamband mellan det skadeståndsgrundande handlandet och skadan.

Sökanden anser för det första att kommissionens antagande av genomförandeförordning (EU) nr 689/2013 av den 18 juli 2013 om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött (EUT L 196, 2013, s. 13), vilken ogiltigförklarats av domstolen i dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen (C-183/16 P, EU:C:2017:704), innebär en överträdelse av unionsrätten som är tillräckligt klar.

Sökanden anser för det andra att kommissionen har gjort sig skyldig till en tillräckligt klar överträdelse som utgör ett skadeståndsgrundande handlande, vilket orsakat bolaget en faktisk och säker skada, genom att rättsstridigen anta en rättsakt som fastställde exportbidraget för försäljning av frusen kyckling till vissa länder utanför EU till noll. Enligt sökanden består skadan i att bolaget till och med den 31 december 2013 inte fått något exportbidrag.

Sökanden anför det tredje att bolaget har stöd för sitt yrkande om ersättning för den förlust som det lidit till följd av att exportbidragen var rättsstridigt avskaffade under perioden 19 juli 2013–31 december 2013. Kommissionens vållande har således varit den avgörande orsaken till den skada som bolaget påstår sig ha lidit och det finns därför enligt sökanden ett omedelbart och direkt samband mellan vållandet och skadan.

Överklagande ingett den 31 juli 2018 – Lotte mot EUIPO – Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)**(Mål T-459/18)**

(2018/C 364/17)

*Överklagandet är avfattat på franska***Parter***Klagande:* Lotte Corp. (Seoul, Sydkorea) (ombud: advokaten G. Ringeisen)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Générale Biscuit-Glico France (Clamart, Frankrike)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden vid tribunalen*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärket PEPERO original i färgerna rött, brunt, gult, vitt*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 11 maj 2018 i ärende R 913/2017-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att överklagandet kan prövas i sak,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den mån det däri fastställs att företaget LOTTE:s EU-varumärke nr 7 413 651 ska ogiltighetsförklaras och nämnda företag förpliktas att ersätta de kostnader som uppkommit för företaget Générale Biscuit-Glico France,
- förplikta EUIPO och företaget Générale Biscuit-Glico France att ersätta de ombudskostnader som uppkommit för företaget LOTTE i varje förfarande, och
- förplikta EUIPO och företaget Générale Biscuit-Glico France att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 64 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 60.1 a, jämförd med artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 94 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 31 juli 2018 – Telenet mot kommissionen**(Mål T-470/18)**

(2018/C 364/18)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Telenet (Mechelen, Belgien) (ombud: advokaterna Y. Desmedt och E. Monard)*Svarande:* Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den angripna rättsakten i sin helhet, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Denna åtgärd riktar sig mot kommissionens beslut C (2018) 3410 slutlig av den 25 maj 2018, antagen i enlighet med artikel 7.3 i direktiv 2002/21/EG⁽¹⁾, rörande ärende BE/2018/2073: Grossistförsäljning lokal tillgång som tillhandahålls från fast plats i Belgien, ärende BE/2018/2074: Grossistförsäljning central tillgång från fast plats för massmarknadsprodukter i Belgien och ärende BE/2018/2075: Grossistförsäljning TV-sändning i Belgien.

Till stöd för talan har sökanden åberopat tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 7.4 i direktiv 2002/21/EG och missbrukat sitt utrymme för skönsmässig bedömning genom att inte inleda en fas II-undersökning.
 - I detta avseende har sökanden hävdade att kommissionen uttryckte flera problem med den belgiska nationella tillsynsmyndighetens marknadsdefinition.
 - Sökanden gör vidare gällande att kommissionen, i enlighet med artikel 7.4 i direktiv 2002/21/EG, måste inleda en fas II-granskning om den har allvarliga tvivel om en föreslagen åtgärd.
2. Andra grunden: Kommissionen har underlåtit att ange skälen för bedömningen att den valda marknadsdefinitionen inte ändrar regleringsresultatet.
 - I detta avseende har sökanden gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom den ansåg att den kunde besluta att inte inleda en fas II-undersökning med motiveringen att den marknadsdefinition som kommissionen ansåg lämpligare skulle leda till samma regleringsresultat som den som föreslås i utkastet till åtgärd. De lämpliga marknadsdefinitionerna skulle nödvändigtvis ha ändrat sökandens rättsliga ställning.
3. Tredje grunden: Kommissionen har underlåtit att följa de processuella skyddsåtgärderna i direktiv 2002/21/EG.
 - I detta hänseende har sökanden gjort gällande att det utkast till åtgärd som den belgiska nationella tillsynsmyndigheten har lagt fram för kommissionen innehöll en marknadsdefinition som inte hade varit föremål för offentligt samråd i enlighet med vad som föreskrivs i artiklarna 6 och 16.6 i direktiv 2002/21/EG.
 - Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen har åsidosatt förfarandekraven genom att kommentera ett förslag som inte varit föremål för offentligt samråd.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 2002, s. 33).

Talan väckt den 2 augusti 2018 – WV mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-471/18)

(2018/C 364/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: WV (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 27 november 2017, med referens "eas.ba.hr.3(2017)6459331", från [konfidentiellt ⁽¹⁾], som föreskriver att avdrag ska göras från sökandens lön under 72 kalenderdagar,
- vid behov, ogiltigförklara beslutet av den 2 maj 2018 med uttryckligt avslag ("eas.ba.hr.3/ED/ld(2018)2309062"), till följd av det klagomål som sökanden lämnade in den 3 januari 2018,
- fastställa att de belopp som till följd av ogiltigförklaringen ska återbetalas till sökanden ska betalas jämte dröjsmålsränta med 5 procent per år eller annan ränta som tribunalen bestämmer, beräknad fram till den faktiska återbetalningsdagen och på grundval av datumen för genomförda avdrag.
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna, enligt artikel 134 i rättegångsreglerna för Europeiska unionens tribunal.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden endast en grund, avseende åsidosättande av artiklarna 1e.2, 12, 12a, 21, 25, 26, 55 och 60 i tjänsteföreskrifterna, omsorgsplikten, principen om god förvaltning, samt artiklarna 1 och 2 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1). Sökanden åberopar även åsidosättande av artiklarna 41, 47 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, den Europakonventionen, rätten till försvar, artikel 296 FEUF, samt rättsmissbruk och åsidosättande av handläggningsregler och uppenbart åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och principen om parternas likställdhet i processen. Sökanden åberopar slutligen åsidosättande av principen som ålägger myndigheten att fatta beslut enbart på grunder som föreskrivs i lag, det vill säga relevanta och utan att dessa är behäftade med någon uppenbart oriktig bedömning av fakta eller gällande rätt, samt åsidosättande av principerna om proportionalitet, ett kontradiktoriskt förfarande och rättssäkerhet, och åsidosättande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

⁽¹⁾ Konfidentiella uppgifter har utelämnats.

Talan väckt den 10 augusti 2018 – XF mot kommissionen

(Mål T-482/18)

(2018/C 364/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: XF (ombud: advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 2 oktober 2017 om att inte bevilja XF bosättningsbidrag när vederbörande flyttade och tillträdde sin tjänst vid Europeiska utrikestjänstens huvudkontor, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund. Den grunden avser åsidosättande av artikel 20 i tjänsteföreskrifterna och artikel 5 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Överklagande ingett den 22 augusti 2018 – Currency One mot EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)

(Mål T-501/18)

(2018/C 364/21)

Överklagandet är avfattat på polska

Parter

Klagande: Currency One S.A. (Poznań, Polen) (ombud: advokaten P. Szmidt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polen)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket CINKCIARZ – EU-varumärke nr 13 678 991

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 juni i ärende R 2598/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i överklagandeförfarandet.

Grund

- Åsidosättande av artikel 59.1 a, jämförd med artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV